

- [Nostrum col]loquium nām non debet fore longum,
 Non fle, non ride, te contineas seriose,
 [Ni veli]s ille canis sapiat nostram rationem,
 [Si mihi] consentis, ab eo citius redimeris.
 65 [Est hic na]m juvenis, satur omnigenae probitatis,
 [Haut b]revis haut longus, sed staturaे mediocris.
 fol. 22a. Est similagineus totus ac genis rubicundus,
 In toto mundo non est speciosior illo,
 Qui dum rescisset, tu quam speciosa fuisses,
 70 Et quas aerumnas patereris cottidianas,
 Corde tenus doluit, gemebundus vel mihi dixit:
 “Umquam si fueris mihi fidus, kare sodalis,
 Ito, dic illi mulieri martirizatae,
 Si velit, ut redimam se, vel de carcere tollam,
 75 Audierit gracilem cras quando tubam reboantem,
 Ut dicens nulli sibi tam fidae mulieri
 Exeat e curte, platea stans inopine,
 Donec accurram cum pluribus hanc rapiendam.
 Posthac haec hera sit, agat et sibi quodque placebit.”
 80 Nunc sibi demanda quod vis, neptis mea cara.
 Disciplinate stans hoc audivit ut omne,
 Interius gaudens, tamen inquit ei quasi mōrens:
 ‘Cuncta libens facio, sis certior, atque fidem do.’
 Accepta dextra Rufus dubitans nihil ultra:
 85 ‘Ter mihi succumbas in mercedem, volo laudes.’
 ‘Si decies possis, fac,’ inquit, ‘vel quotiens vis.’
 ‘Sicut abire velim, facio, quod tu prohibeto.’
 Adque senem rediit ‘mihi praecepitoteque’ dixit.
 Ille libens faceret, si prae muliere valeret.
 90 Illa rogat multum, discedere ne sinat illum.
 ‘Si velit, hic maneat, quod nobis sit, sibimet sit.’

bei 85 steht R(ufus), bei 86 N(epitis), bei 87 R(ufus), den wechsel des gesprächs zu bezeichnen.